

tržiški Vestnik

LETO IX. — ŠT. 24

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNIH LJUDI TRŽIŠKE OBČINE

Razgovor s predsednikom ObLO
tovarišem Lovrom Cerarjem

Nikoli takih uspehov

Ko pregledujemo uspehe prizadevanj leta 1960, pomislimo na marsikaj, posebno pa na to, kako, da smo prav letos toliko in tako hitro napredovali. Da bi nam bilo stanje naše komunne bolj jasno in da bi se še bolj zanimali za njeno vsakdanje življenje — smo poprosili predsednika Občinskega ljudskega odbora tov. Lovra Cerarja, naj nam odgovori na nekaj vprašanj.

● »Tovariš predsednik, še nikoli po osvoboditvi ni pri nas zrastle toliko novih hiš in drugih objektov, kot letos. Kako je Občinski ljudski odbor dosegel tako dinamiko novogradenj?«

»Predvsem moram poudariti, da smo s skrajno štednjo lahko precej prihranili in dali nekaj sredstev iz proračuna za druge nujne potrebe. Skupno s tem denarjem in z denarjem, ki so ga prispevale gospodarske organizacije in Okrajni zavod za socialno zavarovanje, smo se lahko odločili za gradnjo Zdravstvenega doma, nove šole in številnih stanovanj. Sicer smo morali na račun novogradenj opustiti marsikatera manjša dela komunalnega značaja, vendar so tako politiko Občinskega ljudskega odbora podprli volivci na zborih volivcev in smatram, da je tako tudi najbolj pravilno. Če smo hoteli Zdravstveni dom, šolo in stanovanja, smo morali vsa razpoložljiva sredstva skoncentrirati za te objekte. Tudi prihodnje leto bomo morali tako nadaljevati, da bomo lahko dokončali z deli na Zdravstvenem domu in spravili šolo pod streho; seveda pa pri tem računamo na izdatno pomoč naših gospodarskih organizacij. Ko bomo dokončali ta dva velika objekta, ki sta zelo pomembna za družbeni standard, pa se bomo lahko lotili novih velikih del. Tu mislim na delavski dom, gasilski dom in še druge objekte. Samo zavedati se moramo, da vsega tega ne bomo imeli že prihodnje leto, v bližnji prihodnosti pa prav gotovo.«

● »Nekaj let je kazalo, kot da smo stanovanjsko gradnjo zanemarili, zadnje leto pa je zrastle veliko novih stanovanjskih hiš. Je ljudskemu odboru to uspelo na kak poseben način?«

»Za pospešitev stanovanjske gradnje smo angažirali celoten stanovanjski sklad, velika je bila lastna udeležba investitorjev in iz republiškega stanovanjskega sklada je Občinski ljudski odbor najel 20 milijonov dinarjev posojila. Tako je podjetjem in Občinskemu ljudskemu odboru uspelo, da je bilo letos dograjenih in začelih kar 176 stanovanj. To je tako visoka številka, da jo do sedaj res nismo še nikoli dosegli in se ji niti približali.«

● »Boste s takim hitrim tempom nadaljevali in, ali računate tudi na samoprispevke proslilcev?«

»S tako hitro gradnjo stanovanj mislimo nadaljevati tudi v prihodnje. Pri tem pa seveda računamo tudi na samoudeležbo proslilcev, s čimer bomo še povečali sredstva. Seveda zbranih sredstev na ta način ne bo ne vem koliko, vendar se bo investitorjem tudi ta vsota precej poznala. S tem mislimo doseči dvoje: prosilce še bolj zainteresirati za pridobitev stanovanja, na drugi strani pa hitrejšo stanovanjsko graditev.«

● »Tovariš predsednik, zanima nas vaše mnenje o zborih volivcev.«

»Kljub majhni udeležbi na zborih volivcev, so razprave vedno zelo konstruktivne in dajo Občinskemu ljudskemu odboru nešteto predlogov. Mislim, da bi pri razpravah moralo sodelovati večje število volivcev, posebno še takrat, kadar govorimo o večjih načrtih. Iz zborov volivcev se vidi, da je veliko ljudi še premalo poučenih o celotnem gospodarstvu občine in zato na zborih razpravljajo o takih problemih, ki niso pomembni za gospodarstvo občine.

Prav na zborih volivcev bi morali pokazati proizvajalci, da se

SMELO V NOVO LETO!

Po prijetnem silvestrovanju in praznovanju Novega leta bomo zopet začeli z delom — z delom v letu 1961.

Leto 1960 je bilo za vse nas zelo uspešno, polno gospodarskih in političnih uspehov zaradi katerih nas občudujejo številne države. Prav je tako, občudujemo uspehe in skušajmo posnemati ljudi, ki so te uspehe dosegli.

Doma se veselimo in praznujmo pošteno, saj smo to zaslužili! Naša občina in vsi njeni prebivalci smo letos spet prispevali skupnosti s svojimi napori veliko, tako, da se bo naša država kar najbitreje otresla še zadnjih ostankov zaostalosti. Nismo pa delali samo za druge, tudi sebi smo ustvarili toliko, kot še nikoli!

Povsod, v vseh tovarnah in ustanovah so porasli osebni dohodki, trgovine so povečale promet za 20% — torej smo znatno več kupovali. Tako se je življenjska raven zopet zboljšala. Še nikoli ni bilo na cestah toliko avtomobilov, motornih koles in mopedov! Trgovine so prodale nešteto radijskih sprejemnikov, gramofonov, električnih gospodinjskih pripomočkov in drugega blaga za široko potrošnjo.

BOMBAŽNA PREDILNICA IN TKALNICA montira nove stroje in gradi novo predilnico s čimer bo močno povečala proizvodnjo.

PEKO je letos končal rekonstrukcijska dela, povečal proizvodnjo in izboljšal kvaliteto.

V RUNO so končali z rekonstrukcijo, izboljšali delovne pogoje delavcev, izdelali bodo več kvalitetnega usnja.

Tudi drugi kolektivi so se trudili, da bi kljub zastarelim strojem izdelali več in, da bi bili izdelki boljši. Uspeli so vsi!

Prihodnje leto pa bomo pričeli številnim spremembam v gospodarskem življenju, ki bodo še bolj utrdile naše gospodarstvo.

Občine in kolektivi bodo imeli skoraj vso iniciativo za gospodarjenje na svojem področju. S tem se nam nudi možnost, da bomo s sredstvi, ki jih bomo ustvarili, tudi sami gospodarili.

Zato zastavimo v novem letu vse napore, da bomo dokončali Zdravstveni dom, šolo in zgradili še več stanovanj. Pri vseh teh stremeljenjih in naporih podpirajmo Občinski ljudski odbor, ki skrbi, da bi bilo občanom čimbolje.

Lado Erjavšek

bodo za to, kar tu predlagajo, potegovali tudi v kolektivu samem. Ko bomo dosegli to, da bo proizvajalec na sebi delavskega sveta razpravljajal o problemih komunne in tam predlagal, kako naj podjetje pomaga Občinskemu ljudskemu odboru, da bo določene probleme hitreje rešil, takrat bomo lahko rekli, da ljudje razumejo našo gospodarsko politiko.«

● »In še perspektive naše komunne?«

»O perspektivah bi sedaj še težko govoril, ker še ne vemo, kakšna bo delitev dohodka. Načelno stališče je, da moramo še več skrbeti za zboljšanje družbenega standarda, to pa mislim, da bomo lahko dosegli le s sodelovanjem gospodarskih organi-

zacij, ki bodo imele znatno več sredstev, s katerimi bodo same razpolagale.«

Odlikovanci

Ob Dnevu republike je predsednik Tito spet odlikoval večje število naših zaslužnih državljanov, ki imajo velike zasluge za napredek naše dežele. Med številnimi odlikovanci je tudi 36 ljudi iz naše občine.

Miloš Bevc, Anton Dobrin, Franc Erznar, Franc Eržen, Viktorija Franko, Anton Frelj, Franc Golmajer, Janez Hrovat, Medaž Karamet, Ludvik Kenda, Franc Kernik, Franc Klofutar, Franc Kurnik, Ivan Kocjančič, Ivanka Kogovšek, Edi Končina, Franc Konič, Milan Koprivnik, Anton Kovačič, Ana Lukanc, Janez Mali, Jelka Markič, Jože Mokorel, Matilda Musič, Stanislav Omeje, Jože Ovsenek, Milan Perko, Rudolf Prešeren, Rudolf Reje, Jože Roblek, Ivan Šega, Franc Šlibar, Jakob Šter, Irma Tomazin, Milan Tribušon in Hugo Vesely.

Vsem odlikovancem iskreno čestitamo in jim pri nadaljnjem delu želimo še več uspehov!

Srečno 1961!

Uredništvo in uprava Tržiškega vestnika
vam želita obilo uspehov v novem letu

R zaključku 1960. leta

Vsak čas bomo odtrgali s koledarja zadnji list in tako stopili v novo leto — 1961.

Vsakdo si bo v tem času prav gotovo vzel nekaj časa in pregledal, kako je gospodaril doma, kako kot upravljavec v podjetju ali ustanovi. Poglejmo še mi, dragi bralci, kako smo delali pri Vestniku.

Naš lokalni tisk ima že kar bogate izkušnje, saj je poteklo že več kot devet let, odkar izhaja Tržiški vestnik. Kako smo uspeli v tem času približati naš časopis ljudem, je težko pisati, ugotovimo le lahko, da ga ljudje radi bero in ga vedno, ko zakasni zaradi tehničnih vzrokov, težko pričakujejo. O kvaliteti lista v preteklih letih ne morem govoriti, ker nisem sodeloval pri urejanju, lahko pa spregovorim o težavah in uspehih v letošnjem letu.

Letos je Vestnik postal samostojni zavod z majhnimi finančnimi sredstvi, s katerimi pa je vendar uspel, da je redno izhajal. — Menda je to res največji uspeh, ki smo ga dosegli letos. Zagotovili smo redno izhajanje lista in opravili določen tehnični napredek. Kvaliteta lista in njegova vsebina pa še vedno ni taka, kot naj bi bila. Kdo je temu kriv? — Lahko trdimo, da kar vsi občani, ker so vsi pozivi »DOPISUJTE V NAŠ LIST« naleteli na slepe oči in na gluha ušesa. List postane zanimiv in kvaliteten takrat, ko načerjanje in ocenjuje čimveč problemov, ki nastajajo v hitrem razvoju socialističnih družbenih odnosov.

Letos nam tudi ni povsem uspelo dati listu neke osnovne koncepcije, to pa prav zaradi premajhnega števila stalnih sodelavcev. Nekateri ljudje, ki bi se že po svoji službeni dolžnosti morali zanimati za lokalni časopis, tega niso storili in celo večkrat dajali neumestne pripombe, namesto tehničnih napotkov.

Vendar, kljub vsem težavam, le lahko ugotovimo stalen napredek lista, tako po tehnični kot vsebinski plati.

Več pišimo o stvareh, ki bodo šele prišle na dnevne rede raznih odborov in svetov in s tem ustvarjamo mnenje, ki ga bodo morali povsod upoštevati!

UREDNIK

V tretjem četrtletju presegli plan

V prvih devetih mesecih je bil v vseh gospodarskih organizacijah dosežen družbeni brutoprodukt s 75,8 %, narodni dohodek z 78,7 %, osebni dohodki s 85,4 % in ostanek čistega dohodka za sklade gospodarskih organizacij, po izločitvi rezervnega sklada s 57,8 %. Industrija je dosegla plan s 73,6 %, gozdarstvo s 75 %, gradbeništvo s 108,5 %, nepavšalirana obrt z 82,3 %, pavšalirana obrt s 85 %, komunalna z 78,2 %, kmetijske zadrage s 85,3 % in gostinstvo z 89 %.

V devetih mesecih niso dosegla realizacije Lesnoindustrijsko podjetje, Bombažna predilnica in tkalnica, Peko in Runo. Vsa ta podjetja niso dosegla realizacije zaradi objektivnih težav, ki so nastale pri proizvodnji ali nabavi surovin.

Široka področja dela

Z mestne konference SZDL Tržič

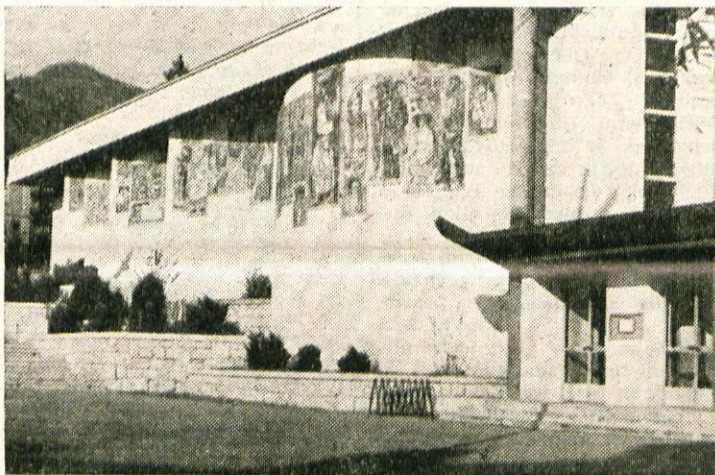
Socialistična zveza je postala široka tribuna naših delovnih ljudi. Za tako vlogo, kakršno ima, sedaj po petem kongresu, pa ima veliko zaslug prav novi Statut Socialistične zveze, ki je uvedel v organizacijo veliko bistvenih sprememb, med njimi tudi ustanavljanje krajevnih in mestnih organizacij Socialistične zveze. Po končanih konferencah podružničnih organizacij je bila v petek, 9. decembra, mestna konferenca SZDL za mesto Tržič, na kateri so delegati izvolili prvi mestni odbor.

Iz poročila, ki ga je za konferenco pripravil iniciativni odbor, je razvidno, da bo delo nove organizacije izredno razgibano in bo dajalo vsemu življenju v mestu svoj politični pečat. Mestni odbor Socialistične zveze bo izpodbujal iniciative članov in drugih državljanov pri obravnavanju političnih, gospodarskih, socialnih, kulturnih in drugih problemov komune. Nova organizacija bo morala vsestransko

organizacije SZDL in drugih organizacij plodnejše, kot do sedaj.

Konferenca je poudarila veliko pomembnost novih građenj (zdravstvenega doma, šole in kopalnice). Ti objekti in dela bodo zboljšali življenjske pogoje prebivalstva in zato naj bodo upravljavci v tovarnah, kjer sredstva ustvarjajo, tudi zagovorniki teh koristnih pobud pred delavskimi sveti ali upravnimi odbori. Le tako bomo lahko zbrali velika finančna sredstva, ki so potrebna za dovršitev teh del.

Od lani pa do danes se je promet v trgovini povečal za dobrih 20 odstotkov, kar je povsem razumljivo, kajti v tem času so se tudi osebni dohodki zaposlenih povečali. Za tak povečan promet v trgovini pa je potrebno preurediti trgovske lokale, ki bodo lahko služili vrsto let. Problem trgovine bo z zgraditvijo Trgovskega centra na Cankarjevi cesti, za daljše obdobje rešen.

Na konferenci so govorili tudi o veliki potrebi po delavskem in kulturnem domu. Vsekakor bo tak dom Tržič v prihodnjem petletnem planu dobil. — Na sliki: tako lep delavski dom imajo v Trbovljah

sodelovati z Občinskim ljudskim odborom, z organi delavskega in družbenega samoupravljanja, kakor tudi z vsemi drugimi organizacijami in društvi. Le na tak način bo delo odbora in vse or-

iz poročila je razvidno, da je na mestnem področju precej kritična preskrba z vodo. Kmalu bodo zgradili vodovod iz Čadovelj, ki bo zadoščal, s svojo količino vode, za daljše obdobje.

Gostinstvo je v našem mestu še vedno zelo na nizki stopnji in ne nudi tistih in takih uslug, kakršne bi v današnjih pogojih moralo. Za zboljšanje uslug pa bo potrebno pridobiti novih in zato primernih prostorov. Z zgraditvijo zimsko-športnega centra na Zelenici bodo nastale še večje težave zaradi pomanjkanja gostinskih in prenočitvenih kapacitet in zato bo treba prenoviti sedanje zavetišče Staneta Zagarja v primeren hotel.

Vsak dan zadenemo na vrsto nerešenih problemov, ki nas griezo, mi pa jih ne znamo ali nčemo sami odstraniti. Člani Socialistične zveze bi s prostovoljnimi delom lahko pomagali pri ureditvi parkov, nasadov, parkirnih prostorov, sprehajališč, avtodroma in drsališča, ki ga gradijo za Virjem. S tem delom bi člani terenskih organizacij pokazali pripravljenost, da občini pomagajo pri njenih naporih za čimhitrejši gospodarski napredek.

OTROŠKA ZAVETISČA

Stanovanjska graditev je v zadnjih letih zavzela tak obseg, kot še nikoli in tudi za naprej kaže, da bomo s takim tempom nadaljevali. Pri vsem tem se pa pojavlja problem varstva otrok, ki so brez nadzorstva. O tem, kako bi rešili ta problem, so prebivalci določenih terenov premalo razmislili. Ne bi se smeli spuščati v nobene večje gradnje, da ne bi vzporedno s tem mislili na prostore za otroško zavetišče in še na druge uslužnostne obrate, ki bodo razbremenili žene odvečnega dela.

Pri hitrem razvoju našega gospodarstva in pri vzporednem porastu življenjskega standarda hitro narašča tudi število motornih vozil. Za večino teh vozil pa vozniki nimajo primernih garaž in bi bilo treba misliti pri večjih stanovanjskih hišah tudi na gradnjo garaž.

Pri vseh teh gospodarskih vprašanjih bodo morali člani Socialistične zveze aktivno sodelovati, s čemer pa bi dosegli tudi zboljšanje kvalitete dela.

STANOVANJSKA SKUPNOST

Stanovanjska skupnost Center je kljub težkim in včasih nemogočim pogojem dosegla v kratkem času kar dobre uspehe. — Ustanovili so servis za razna popravila na stanovanjskih hišah, k temu servisu pa spada tudi pralnica. Stanovanjska skupnost nima prav nobenih prostorov za svojo upravo in za razširitev svojih servisnih delavnic.

Ugotavljamo, da se naše stanovanjske skupnosti prepočasno razvijajo glede na pomembno vlogo, ki jo imajo. S pomočjo članstva Socialistične zveze in ob pomoči občine ter podjetij bo tudi ta oblika pomoči našim družinam razvivala.

MLADINA JE DOBRA

Na konferenci so diskutanti posvetili največ časa vzgoji mladine. Nekateri diskutanti so preveč črnogledno očenjevali današnjo mladino in njeno delo. — Ti ljudje pač niso pomislili, da si vsak mlad človek išče vzorov in jih skuša pri svojem delu in tudi v privatnem življenju posnemati. Taki vzori pa niso nihče drug, kot starejši ljudje, ki tudi niso vedno vzorni pri svojem delu in vedenju. Mladina je v svojem bistvu dobra, samo poskrbeti moramo, da jo bomo z vzgledi in pravnimi prijemi speljali na pravo pot.

Vsak mlad človek si ustvari načrte, cilje in ideje. Mladinci si prizadevajo do čimvečje izobrazbe, da bi dosegli kar najboljše pogoje za življenje. Pri vseh teh prizadevanjih pa prav starejši premalokrat pomagajo mladini in zato ni umestno, da jo na družini krajih napadajo in jo dolžijo nevednih dejanj in početij.

Vedeti pa moramo, da je nek določen procent mladine res slab, prav tako, kot je nekaj starejših ljudi slabih. Vključimo mlade v organe delavskega in družbenega samoupravljanja, vključimo jih v izobraževalno dejavnost, ki jo nudi Delavska univerza in ne bomo več ugotavljali, da mladina nič ne dela in je slaba!

Mladina - močna sila pri graditvi socializma

Z letne mladinske konference

V soboto, 10. decembra, je bila v dvorani »Partizana« redna letna konferenca Ljudske mladine, katere so se poleg 130 izvojenih delegatov udeležili tudi predstavniki CK LMS tov. ANDREJ MLINAR, sekretar Občinskega komiteja Zveze komunistov ZDRAVKO TOMAZIN, predsednik OK LMS ZDRAVKO KRVINA, predsednika Socialistične zveze in sindikata tov. Stane MEŠIČ in Viktor KRALJ, predsednik Občinskega ljudskega odbora Lovro CERAR, zastopnik mladinskega komiteja iz Pule in številni drugi gostje.

Pred začetkom konference je DPD Svoboda z Glasbeno šolo pripravila lep umetniški program, ki sta ga izvajala orkester in pevski zbor pod skrbnim vodstvom dirigenta tov. Otona ZAZVONILA.

V referatu o nadaljnjih nalogah Ljudske mladine je govoril predsednik Občinskega komiteja Janez IVNIK, ki je navedel vsa področja udejstvovanja naše mladine.

Obširno je predsednik govoril o vlogi mladih delavcev v delavskih svetih in upravnih odborih. Ugotovil je, da v naših kolektivih premalo upoštevajo delo mladine in je zato v delavskih samoupravnih organih v naših podjetjih še vse premalo zastopnikov mladine, ki bi bila voljna delati in bi vnesla v te organe mnogo mladostnega polta in večje volje do dela. Porazno je dejstvo, da sta samo dva mladinceva v upravnih odborih. — Starejši se ne zavedajo dovolj, da je vsa bodočnost pred našo mladino in da ji moramo zato zaprati tudi odgovornejše funkcije.

Proces sprejemanja mladincev v vrste Zveze komunistov se je v zadnjem času skoraj ustavil, kar pa ni pravilno. Mladino moramo v prihodnje bolje seznaniti s programom Zveze komunistov in metodami njihovega dela. — Kljub temu pa so letos sprejeli v Zvezo komunistov 75 mladih ljudi.

Po resolucijah Zvezne in republiške ljudske skupščine se je zelo razgibalo strokovno izobraževanje. V to vrsto izobraževanja je vključene veliko število naše mladine, ki si s tem hoče pridobiti več potrebnega znanja za določeno delovno mesto. Danes se izobraževanje ne konča

več pri zaključnem strokovnem izpitu, ampak se mora vsakdo tudi potem zanimati za vse dosežke v industriji in na drugih področjih. Pri vsem tem opravljajo veliko vlogo centri za izobraževanje delavcev in pa Delavska univerza.

Tovariš predsednik je govoril tudi o vključevanju mladine v razna društva in ugotovil, da je tod še vse premalo mladih ljudi. Mladina se ne vključuje v društva predvsem zato, ker imajo še povečini zastarele metode dela in s tem ne pritegnjejo v svoje vrste novih mladih članov, ki imajo veselje do dela.

Novoustanovljene stanovanjske skupnosti, ki se borijo že z vrsto problemov, bi se v večji meri morale naslanjati na organizacije Ljudske mladine, ki bi jim lahko pomagale s prostovoljnim delom pri urejanju raznih manjših komunalnih problemov. Za tako povezavo stanovanjskih skupnosti z mladino pa bi bilo potrebno ustanoviti mladinske aktivne, ki bi zajemali vso mladino iz ene stanovanjske skupnosti.

Tudi letos je tržiška mladina uspešno zastopala vse naše mladince na veliki delovni akciji pri gradnji avtomobilske ceste Bratstvo-enotnost. 41 mladincev

Pionirji pozdravljajo konferenco

iz naše občine je sodelovalo na tej akciji in veliko se jih je vrnilo z udarniško značko ali pa so bili pohvaljeni. Drugo leto bo komite moral s podjetji prej začeti priprave za zvezno delovno akcijo.

V razpravo, ki je bila zelo živahna, so posegli številni delegati in gosti.

Tone Vrhovnik je govoril o razvedrilu mladine. Za to plat udejstvovanja mladih ljudi je pri nas premalo poskrbljeno in zato se pojavlja vse več mladih ljudi po gostilnah, kjer zapadajo kvarnemu vplivu alkohola.

Edo Roblek je govoril o ideološko vzgojnem delu z mladino in pri tem poudaril, naj bo to delo metodično in naj vključi čimveč mladine. Vso skrb morajo posvetiti izobraževanju vaše mladine, ki ima za to slabše pogoje kot mladina v mestu. Nadalje je govoril še o mladinski politični šoli, o Tribunih mladih in o klubih OZN, ki zajemajo veliko šolske mladine. Ta oblika dela mladinskih organizacij naj bi se razširila tudi na delavsko mladino po podjetjih.

Suzana Meglič je govorila o vzgoji v naših osemletkah in poudarila, da moramo s pravilno vzgojo začeti že pri cicibančkih, če hočemo, da bomo vzgojili dobre mladince. — Povezava med pionirsko in mladinsko organizacijo bo morala biti v prihodnje trdnjša, ker bo tako zagotovljena kontinuiteta dela in ne bo čutili zastojev.

Mladinka Rina Lavš je spregovorila o delu mladincev na Grajerjevi šoli in obsodila medsebojne prepire dijakov Bračičeve in Grajerjeve šole.

O družbeni prehrani in samskih stanovanjih za mlade delavce je govorila Marica Praprotnik in zahtevala v imenu mladine, da se pri načrtih za gradnje velikih stanovanjskih hiš upoštevajo tudi potrebe po samskih stanovanjih, saj bomo le tako rešili mnogo mladih delavcev in delavk popoldanskega dela

pri kmetih za hrano in skromno stanovanje.

Tovariš Leitinger je spregovoril o vplivu zahodnih ideologij in moralnih navad na našo mladino, ki jo vse to kvari in ji daje slaba izpričevala. Z aktivnim delom z mladino in z vključevanjem v razne organizacije bomo mladino odtrgali od posnemanja raznih kvarnih navad iz Zahoda in jo vzgojili v pravem socialističnem duhu.

Na konferenci so spregovorili in dali tržiški mladini koristne napotke za prihodnje delo še predstavnik CK LMS tovariš Andrej Mlinar, predsednik OK LMS Zdravko Krvina in sekretar komiteja Zveze komunistov tovariš Tomazin.

Na konferenci so izvolili še nov 21-članski komite in tričlanski nadzorni odbor. VE

Javni odgovor

Na članek v vašem glasilu, dne 24. novembra 1960, daje delovni kolektiv »Pekarije« tole pojasnilo:

Pri veliki produkciji kruha se lahko zgodi, da je neka količina (prvih 30 do 40 kg) slabše pečena. Naše podjetje si prizadeva, da bi postreglo potrošnikom s čimboljšim kruhom. Zato dostavljamo poslovalnicam še tople kruh, kar pa slabo vpliva na kvaliteto. Zato bomo sedaj kruh najprej ohladili, kar traja tri do štiri ure, in ga šele potem dostavljali poslovalnicam.

Res je tudi, da je kvaliteta kruha odvisna od kvalitete dobavljenega moke, nadalje od načina kurjenja peči, kvalitete premoga in drugih osebnih faktorjev. Vsekakor pa je treba poudariti, da se kvaliteta in okus kruha, pečnega na sodoben tehničen način v parnih pekarnah, bistveno razlikuje od kruha, ki je pečen v krušni peči. Okusi ljudi pa so različni in veliko ljudi iz Križev hodi po kruh v naše tržiške poslovalnice.

Kolektiv »Pekarije«

Izid volitev v mestni odbor SZDL

Od 205 delegatov za konferenco je bilo navzočih 116. Glasovnic je bilo oddano 116 in so bile vse veljavne in pravilno izpolnjene. Na podlagi oddanih glasov je izid volitev v mestni odbor SZDL naslednji:

Izvoljeni so bili:

Anton Erjavšek 111 — Stefan Brezavšček 110 — Pepca Kralj 110 — Marica Praprotnik 109 — Konrad Mehle 109 — Janez Grum 107 — Mirko Brejč 107 — Franc Smittek 107 — Franc Erzar 107 — Miro Piriš 105 — Milan Jančič 105 — Srečko Balantič 105 — Jože Benedičič 104 — Francka Napast 104 — Viktor Švab 103 — Ivica Mali 102 — Jože Vevar 102 — Marjan Herak 102 — Franc Šavs 102 — Jože Ovsenek 102 — Anka Sušnik 101 — Mara Mozetič 101 — Mirko Šter 100 — Gojko Trubajič 99 — Ivo Plajbes 99 — Alojz Jež 97 — Ivanka Hvalica 97 — Marica Omerovič 96 — Mirko Mežek 95 — Gašper Štibelj 94 glasov.

V nadzorni odbor so bili izvoljeni:

Stefka Pogačar 86 — Alojz Legat 83 — Franc Golmajer 83 glasov.

Za predsednika Mestne organizacije so izvolili tov. Janeza Gruma, za tajnico Pepco Kralj in za blagajnika Gašperja Štiblja.

RAVNE

Izvoljeni

Marko Bugar 103 — Jože Mokorel 103 — Ciril Zupan 97 — Lojze Dolinar 97 — Pepca Mešič 96 — Alojz Zavelcina 93 — Ivan Novak 91 — Vinko Šparovec 88 — Franc Koder 86 — Stanko Sova 85 — Zinka Srpčič 85 — Jelko Rustija 84 — Lado Stamcar 84 — Alojz Blažič 81 — Mira Legat 80 — Stana Ahačič 80 — Franc Podlipnik 78 — Edo Kozamernik 78 — Duško Zivljakovič 78 — Majda Kolar 71 glasov.

Izvoljeni v nadzorni odbor:

Mato Mežek 89 — Milan Koprivnik 73 — Olga Mešič 69 glasov.

Prireditve v počastitev Dneva JLA

V dneh pred Dnevom JLA, je bila v Tržiču vrsta prireditev, s katerimi smo počastili našo slavno armado in njen praznik.

Šahisti Svobode so se srečali v prijateljskem dvoboju z vojniki garnizona Križev.

Kegljači so pripravili kegljaško tekmovanje. Foto klub pa je v dvorani Svobode priredil lepo razstavo slik. Otvoritve razstave se je udeležil tudi predstavnik Armije, kateremu so foto-amaterji poklonili dve lepi sliki.

Na sam 22. december pa so posebne delegacije obiskale karavle ob meji, kjer so graničarjem poklonili lepa praktična darila.

V Camkarjevem domu je bila slavnostna akademija, na kateri so nastopili tudi pripadniki vojske. Garnizon v Križah je priredil sprejem za predstavnike Tržiča, zvečer pa je bil v Križah družaben večer. S temi prireditvami smo tudi v naši občini lepo počastili Dana naše armade.

Z obiska pri Tomažu Šmidu v Jelendolu Z marljivim in vztrajnim delom se da marsikaj doseči

Obisk pri upokojenem gozdnem delavcu, ki je triinštirideset let trdo delal v naših bogatih gozdovih, me je pripeljal do spoznanja, da se z vztrajnim in marljivim delom da veliko doseči. Njegovi uspehi v mali kmetijski proizvodnji so tako veliki, da bi se z njimi lahko pohvalil vsak dober kmet, ki ima dobre njive nekje na ravnem polju.

TOMAŽ SMID stanuje nekje na koncu Jelendola v ozki dolini, ki pelje proti Medvodju. Svet je tu pust, sonca je malo in vsakdo misli, da je za vsako kmetijstvo tu premalo najnujnejših pogojev. Pa ni tako! Res, ne spleča se gojiti pšenice in drugih žit, vendar prav dobro uspevajo druge kulture, seveda, če človek zna pravilno obdelovati zemljo.

TOMAŽ ŠMID s primerki svojih pridelkov

»Baron Boren je tu imel nekaj njiv, ki pa so jih kasneje opustili in nihče več se ni zmedel zanje. Njive je prerastel plevel in razno grmičje, tako da sploh niso bile več podobne njivam. Zaprošil sem Gozdno gospodarstvo za dovoljenje in dovolili so mi, da sem lani obdelal eno njivo, letos pa že tri. Ljudje so se mi smejali, ko sem začel obdelovati to pušto zemljo, vendar sem jim z odličnim pridelkom dokazal, da je bilo njihovo posmehovanje odveč. Sedaj se čudijo pridelku in komaj verujejo, da zemlja v Jelendolu lahko tako bogato rodi.« Tako je pripovedoval Tomaž Šmid.

Ceprav mu pokojnina zadostuje za preživljanje, si je vendar vedno želel, da bi imel pri hiši vsaj kravo, ki bi mu dajala mleko. Kupil je kravo za lep denar in sedaj mu ni žal, ker mu daje toliko mleka, da ga veliko proda. V vsem Jelendolu imajo le tri krave in to seveda ne zadostuje za potrebe ljudi v tej dolini.

Spomladi so pri Šmidovih kupili tudi dva mlada prašička, ki sta sedaj že težka preko sto kilogramov.

Tomaževa žena ima veselje s kokošmi in jih ima sedaj pet, ki pridno nesejo jajca. Spomladi bo vsem kokošim »nasadila« in upa, da bo pridelala vsaj petdeset ko-

koši, ki bodo dajale jajca. Za gojitev perutnine so tu zelo dobri pogoji in tudi hrane je dovolj.

Za preživljanje krave, prašičev in kokoši pa je bilo treba ustvariti krmno bazo, ki jo je Tomaž znal.

Spomladi je na štiri sto kvadratnih metrih površine posadil sto kilogramov krompirja, v jeseni pa ga je pridelal tisoč dve sto kilogramov. Torej, kar dvajsetkratni pridelek!

Na majhni površini je pridelal tudi več kot tisoč kilogramov kolerabe, ki je zelo debela in tudi njegov pridelek korenja ni bil dosti manjši. Repe je pridelal le 400 kilogramov, vendar so bili vsi plodovi za to območje izred-

no debeli in so v povprečju tehtali po dva in pol kilograma.

Obilen pridelek repe, pese, korenja, krompirja, kolerabe in zelja mu bo zadostoval za vso zimo in ne bo tako, kot lansko leto, ko je moral za kravo krmo še kupiti.

Takšne uspehe pa je Tomaž Šmid dosegel tudi zato, ker je gnojenju posvetil veliko skrbi.

Tomaž se dobro zaveda, da s tem, ko sebi tako krajša čas in si pridelava več, kot sam potrebuje, koristi vsej skupnosti, predvsem pa še razvoju kmetijstva v Jelendolu, kjer je še mnogo neobdelane zemlje, ki bi lahko bogato rodila, če bi jo obdelovali umni kmetovalci.

OPOZORILO

V Uradnem listu Ljudske republike Slovenije je dne 24. julija 1960 izšla »Uredba o postopku za raziskovanje prilastitev državnih zemljišč in zemljišč agrarnih skupnosti«.

Po tej uredbi so dolžni nemudoma prijaviti posestniki, ki posedujejo državno zemljišče ali zemljišče bivše agrarne skupnosti - vse to prilaščeno - Občinskemu ljudskemu odboru Tržič - oddelku za finance.

Za prilastitev se smatra po tej uredbi vsaka samovoljna in nemotena zasedba državnega zemljišča ali zemljišča bivše agrarne skupnosti, izvršena pred 6. aprilom 1941. leta.

Prilaščena oziroma samovoljno deljena zemljišča med udeleženci bivše agrarne skupnosti, če so bila opravljena pred 6. aprilom 1941 se praviloma priznajo v last njihovim dosedanjim posestnikom in se vpisejo v zemljiški knjigi na njihovo ime.

Ugotovljeno je, da občina plačuje davek tudi za tista zemljišča, ki so si jih prilastili sosedi - posestniki -, in ki tako ta zemljišča uživajo. - ne da bi sami plačevali davek.

Da se napravi red in da vsak uživa samo tisto zemljišče, za katero plačuje davek ali najemnino, imajo pristojni občinski odbori dolžnost, da opozore vse, v poštevh prihajajoče interese, da najprej ugotove posamezne prilastitve oziroma samovoljne delitve zemljišč in da takoj vložijo prijave.

Prijava mora obsegati: ime prijavitelja, katastrske in zemljiško-knjižne podatke - to je številko parcele in zemljiško-knjižni vložek in predlog, da se priznajo ta zemljišča, ki so splošno ljudsko premoženje, v uporabo in v korist in posest dosedanjega posestnika.

Te prijave bo reševal občinski ljudski odbor, ki bo razpisal ustno obravnavo, na katero bo prijavil prijavitelja, dosedanjega posestnika in po potrebi tudi priče.

V 4. členu uredbe so omenjeni primeri, ko se zemljišče ne bo priznalo v posest - prilastitelju in sicer:

a) če ležijo prilaščena zemlji-

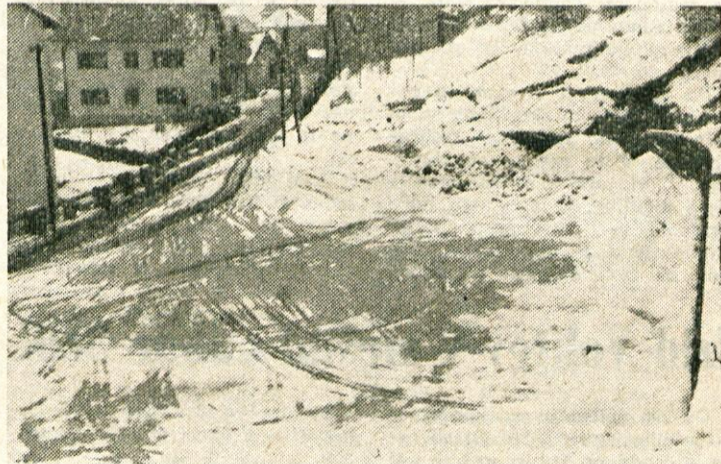
šča sredi zemljišča, ki je splošno ljudsko premoženje,

b) če je na poti komunikacijam - gradnjam cest, potov itd.,

c) če so glede na krajevne razmere prevelike.

Vsakdo, ki nima urejenega zemljiško-knjižnega in posestnega stanja naj sam čimprej poskrbi, da bo takoj poslal zahtevane prijave, ne da bi šele ugotovili pristojni organi, da poseduje in uživa državno zemljišče ali zemljišče bivše agrarne skupnosti - pri tem pa ne plačuje davka.

ObLO Tržič
oddelek za finance

Avtodrom za Virjem

Prizadevnemu Avto-moto društvu je uspelo nabrati toliko sredstev, da so lahko začeli z deli na avtodromu. Do sedaj so delavci že postavili precej opornega zidu, ko bo vreme ugodno, pa bodo nadaljevali z delom. - Avtodrom bo pozimi služil kot drsališče, poleti pa tudi kot talkališče.

To bo drugi avtodrom v Sloveniji (do sedaj ga imajo le v Ljubljani) in se bodo tu otroci lahko na zabaven način naučili prometnih predpisov in upravljati mopede in male avtomobilčke. Za začetek bo Avto-moto

društvo nabavilo dva majhna avtomobilčka.

Predsednik Obč. ljudskega odbora Lovro Cerar želi vsem občanom veselo praznovanje in mnogo uspehov v novem letu.

Vsem občanom tržiške občine želim v novem letu obilo delovnih uspehov in lastnega zadovoljstva.

Sekretar Obč. komiteja
Zveze komunistov
ZDRAVKO TOMAZIN

Odborniki sprejeli važen odlok za kmetovalce

Na zadnjih sejah občinskega zbora in zbora proizvajalcev so odborniki sprejeli odlok o obveznih minimalnih agrotehničnih ukrepih za pridelovanje kreme na travnikih. Dosludno izvajanje tega odloka bo povzročilo občutno povečanje pridelka kreme in s tem tudi pripomoglo k pospeševanju živinorejske proizvodnje.

Ta odlok zajema katastrske občine Kovor, Zvirče, Ziganja vas, Križe, razen vasi Gozd in Bistriča, do ceste Tržič-Begunje. Vse travnike v teh katastrskih občinah bodo kmetovalci morali pognojiti s 350 kg fosfornih, 150 kg kalijevih in 100 kg dušičnih gnojil na hektar. Namesto posameznih gnojil bodo kmetje lahko uporabljali mešana gnojila. Trošenje gnojil mora biti strojno in mora biti izvršeno od 1. novembra do 31. marca, dušična gnojila pa lahko potresejo v začetku vegetacije.

Odlok Občinskega odbora določa, da morajo biti travniki vsako leto očiščeni rastlinskih ostankov, preperlega gnoja, grmovja in drugih rastlin, ki zmanjšujejo pridelek sena.

Kmetijske zadruge bodo skrbale, da bodo kmetje vedno lahko dobili zadosti umetnih gnojil in izvajale bodo kontrolo nad izvršenimi ukrepi.

V odloku je določeno tudi, da morajo kmetje pokositi travnike do 20. junija.

Če se kmetje ne bodo ravnali po tem odloku, jim pristojni državni organ lahko izroči zemljišče v prisilno upravo za dobo enega do pet let.

O anketi, ki so jo izvedli na obeh osnovnih šolah v Trziču

Premalo učilnic za 1022 učencev

Število učencev se je letos v osnovnih šolah heroja Bračiča in heroja Grajzerja povzpelo na 1022, kar je šolskim vodstvom in vsemu učiteljsstvu povzročilo mnogo težav. — Na šoli heroja Grajzerja so morali uvesti v enem razredu celo pouk v treh izmenah.

Premnogo staršev se razburja, ko morajo njihovi otroci hoditi v šolo popoldne. Pri takem številu učencev pač niso mogli po šolah storiti drugače, seveda pa so bili pri tem nekateri učenci prizadeti. Če pogledamo nekaj števil iz anket, ki so jih izvedli v obeh šolah, vidimo, da je skoraj v vseh razredih preveč učencev, če se oziramo na šolsko reformo, ki zahteva kar najmanjše število učencev v enem oddelku. Vendar kljub temu še vedno velja stara odločba, ki pravi, da se sme razred deliti na dva oddelka takrat, kadar ima več kot 46 učencev.

Na šoli heroja Bračiča imajo osem razredov s sedemnajstimi oddelki, število učencev v enem oddelku pa se giblje od 24 do 41. Na tej šoli je 415 otrok iz Trziča, 164 pa iz okoliških vasi. Na vprašanje, kdaj želijo imeti pouk, jih je 288 odgovorilo, da bi radi hodili v šolo dopoldne, 28 popoldne, 206 jih je za izmeničen pouk, 62 pa jih je bilo neodločenih.

Šolsko vodstvo je že v začetku šolskega leta ugotovilo, da je 70 % otrok iz nižjih razredov upravičenih, da bi imeli pouk v dopoldanskih urah. Ustreči vsem tem je bilo nemogoče, zato so se odločili, da bo pouk v nižjih razredih izmenično, en teden dopoldne, drug teden popoldne, tako da pri tem ne bi bili prizadeti samo nekateri. Izmenični pouk uvajajo po vseh šolah v državi, ker se le tako lahko rešijo težkega stanja.

Na Grajzerjevi šoli je v osmih razredih s 13 oddelki 437 učencev, število učencev v enem oddelku pa varira od 23 do 44. V to šolo hodi 336 otrok iz Trziča, 101 pa se vozi ali hodi v šolo iz oddaljenih vasi. Otroke iz oddaljenih vasi so morali razporediti v take oddelke, ki imajo samo dopoldanski pouk, zato pa so bili prikrajšani nekateri Trzičani, ki morajo hoditi k popoldanskemu pouku. 272 učencev se je odločilo v anketi za dopoldanski pouk, 94 za popoldanskega, 70 pa za izmenični pouk.

V poslopju Grajzerjeve šole gostuje še Vajenska šola, ki zaseda dve veliki učilnici, ima pa izredno malo učencev. V sedanjem turnusu ima 10 kovinarjev in 7 čevljarjev. Pri takem majhnem številu učencev, bi se Vajenska šola brez vsakih težav omejila na eno učilnico, še bolje pa bi bilo, če bi zanjo našli kak drug primeren prostor in tako omogočili vodstvu Grajzerjeve šole, da bi ukinilo tretjo izmeno.

O tem je razpravljala tudi komisija za družbeno upravljanje pri Občinskem odboru SZDL in zahtevala, da se preveri, če Vajenska šola res potrebuje tak prostor.

Komisija je poudarila nujnost ustanavljanja otroških zavetišč tudi za šolske otroke, ker brez tega šolska vodstva ne vidijo izhoda iz sedanjega težkega stanja. V vseh novih hišah naj bi eno stanovanje namenili za varstveno ustanovo, kamor bi zahajali otroci, ki so sedaj brez varstva.

Na Bračičevi šoli nameravajo sedaj uvesti za najnujnejše primere, ko hodijo otroci v šolo

brez kosila, enolončnice. Cena takemu opoldanskemu obroku bi bila nizka, sprva pa bi začeli s 35 do 40 obroki.

Takšno je stanje v tržiških osemletkah sedaj, ne bo pa se zboljšalo vse dotlej, dokler ne bomo dobili novega šolskega poslopja, ki bo lahko sprejelo 720 učencev. Toliko časa bo še treba potrpeti in se ne prenačati v jezi, če mora otrok hoditi v šolo popoldne.

Še o likovni sekciji

Razmere so me prisilile, da k članku o občnem zboru »Svobode« v Trziškem vestniku z dne 3. novembra 1960, napišem nekaj pripomb. Morda je res malo pozno, toda menim, da je vseeno potrebno.

Za kaj pravzaprav gre? V omejenem članku je pod naslovom »Likovne sekcije ni več« napisano med drugim tudi naslednje: ... »Dober prostor, ki ga je dal odbor v uporabo članom likovne sekcije, je morda privedel do tega, da so se namesto risanja začeli ukvarjati še z marsičem drugim... s steklenicami in...!«

Popolnoma se strinjam z avtorjem članka, »da potrebujemo pri nas umetnike, ki bodo glasniki in odraz sodobnih prizadevanj v družbi, da pa takih umetnikov (kot so člani likovne sekcije) ne rabimo, čeprav so amaterji, in hvala zanje!« Toda tu nastopi zdaj nekaj drugega, kdo so ti »UMETNIKI«, ki kvarijo ugled družbe oziroma, kdo niso tisti! V Trziču nas je precej, ki se ukvarjamo z likovno umetnostjo in prav nič čudnega ni, če so začeli ljudje govoriti, da spadam tudi jaz med tiste, ki se »izživljajo« v Svobodi. To je tudi neposredni povod za to pisanje. Razumljivo je, da tako govoričenje človeka boli, posebno, ker je brez vsake osnove.

Sodim, da nima pomena zdaj drezati v kloako, ki že dovolj smrdi, ampak je treba stvar omejiti in ugotoviti vsaj za koga tu ne gre.

Član likovne sekcije sem postal leta 1955. Dve leti sem bil nato tudi njen predsednik. Sekcija je poleg mladine iz obeh osemletk vključevala tudi nekatero starejše tovariše in lahko rečem, da je dobro delovala, kar kažejo tudi razstave. Sekcija ni bila povezana samo s Svobodo, ampak tudi z Okrajnim likovnim sosvetom pri Svetu Svobod in prosvetnih društev v Kranju. — Z mojim odhodom v Ljubljano jeseni 1959 pa je ta sekcija razpadla. Pozneje je bilo še nekaj poizkusov, da bi jo oživili, vendar uspeha ni bilo. Rad bi poudaril, da to, kar se v tistem članku tretira kot likovna sekcija, nima nobene zveze z omejenjo.

To, v Trziškem vestniku omejeno sekcijo, sta sestavljala vsega dva človeka (njuni pravi nameni so se kmalu na srečo po-

kazali in v njej ni bil vključen noben član prejšnje sekcije. — Začo se mi zdi tisto pisanje v Vestniku o tako imenovani likovni sekciji, ki je zašla na pot nemorale, nekoliko neodgovorno, ker meče slabo luč tudi na poštene ljudi, ki so se, ali se še, ukvarjajo z likovno umetnostjo. In — kakšna sekcija je to bila, če sta jo sestavljala samo dva človeka brez risarskih namenov?

Menim, da ni slučaj, da se je to pojavilo prav v tržiški Svobodi! Zdi se mi, da je v tem društvu že dolgo nekaj gnilega, če nudi zatočišče nemorali. Odgovorni ljudje v društvu mnogo govore o novih oblikah dela, a

Televizija pri nas

Končno je tudi Trzič dobil televizijo. Stolp, ki so ga montirali v Kovorju omogoča, da lahko prebivalci centra Trziča do vrha Koroške ceste, Bistrice in Pristave spremljajo televizijski program. Dela na drugem stolpu, ki bo stal na Kamniku, bodo nadaljevali v začetku drugega leta. S tem bo dobil ves Trzič možnost spremljanja televizijskega programa. Vsa ta dela bodo veljala 7 milijonov dinarjev. — Ta denar so zbrala tržiška podjetja, 2 milijona, ki pa jih je za to namenil Občinski ljudski odbor, pa bodo dali za žičnico na Zelenico.

se v praksi vztrajno, kot pijanec plota, drže oblik, ki so bile že pred 30 leti zastarele. Prostor je še vedno največji problem. — Čudno! Dva človeka s prozornimi nameni lahko dobita lep prostor za skladišče steklenic in... poštena skupina ljudi pa ne!!! In denar! Zopet isto! Za spomenik padlim borcem se lahko najde, za kulturni dom se ne more. Nimam nič proti spomeniku, nasprotno, menim, da bi bil kulturni dom najlepši spomenik žrtvam za svobodo.

Kaj je zdaj gnilo? Je res samo v tako imenovani likovni sekciji, ali pa je še kje drugje?

JOŽE MEGLIČ

Z občnega zbora tabornikov rodu „Severne meje“

Prelomnica v delu

V nedeljo, 18. decembra, je bil v dvorani statistike deveti redni občni zbor odreda Severne meje.

Starešina odreda tovariš Danilo Roblek je v svojem poročilu povedal, da je zanimanje starejših za taborniško organizacijo zelo padlo, poslabšala se je disciplina in zato delo ni bilo tako, kot so pričakovali. Premalo skrbi so posvetili tudi sprejemanju novih članov v taborniško organizacijo.

Načelnik Franc Podlpanik je omenil, da letos ni bilo napredka, nasprotno, stanje se je, v primeri s prejšnjimi leti, precej poslabšalo. Takemu stanju so krivi skoraj vsi člani, ker so bili premalo delavni in neprizadevni. — Pred leti je bilo število vodov večje, članov pa je bilo 90. Četa Bistrega studenca in četa Gorskoga sonca sta razpadli in so se taborniki morali vključiti v druge čete. Prav tako komaj še obstoje vodi Medvedkov in Cebelic. Klub starejših tabornikov pa je sploh problem zase, ker ni našel pravega področja dela in je premalo pomagal mlajšim, ki se dostikrat niso znašli pri svojem delu.

Kljub tem pomanjkljivostim pa je bilo delo vsaj na sestankih, ki jih je bilo 250, dokaj raz-

gibano, samo taborniki tega dela niso znali pokazati ljudem, vse so skrivali zase in v kotičku, v katerem delajo.

Posamezni vodi so med letom priredili veliko poldnevniških izletov, devet večdnevniških izletov in taborjenj ter smučarsko in sankarsko prvenstvo odreda. Odred »Severne meje« je v sodelovanju vseh tabornikov pripravil igro Hegalec, ki je zelo uspela. Nekaj tabornikov se je udeležilo proslave v Begunjah, odšli pa so tudi na taborniški zlet, ki je bil na Sobčevem bajerju v Radovljici.

Dva voda sta dosegla še posebno uspehe na orientacijskih pohodih v Trziču, Hrastniku in celo v Tjentištu na Sutjeski. — Dve ekipi sta tržiške tabornike zastopali na pohodu ob žici okupirane Ljubljane.

Torej je bilo poleg neuspehov, ki so bili bolj organizacijskega značaja, tudi vrsto velikih uspehov, ki jih ne gre zanikati in tako črno gledati na delo taborniške organizacije.

V novo odredovo upravo so izvolili same mlade tabornike, ki bodo življenje in delo poživil in dali organizaciji tak ugled, ki ga je svojčas imela.

Nepričakovan komercialni uspeh

Od 17. do 19. decembra je veliko trgovsko podjetje z lesom in njegovimi končnimi proizvodi ŠIPAD iz Sarajeva skupno s PRESKRBO pripravilo v dvorani

Tovariš Jože Mokorel govori ob otvoritvi razstave

Svobode veliko razstavo sodobnega pohištva. Razstavo je čepri direktor Preskrbe, tov. Jože Mokorel in poudaril, da je prišlo do razstave predvsem zato, ker je pri Preskrbi trdna volja, da bi zalagali Tržič in vso Gorenjsko s takim pohištvom, ki smo ga do sedaj še pogrešali. Vsakdo si bo lahko preko Preskrbe nabavil tako pohištvo, ki je bilo na razstavi. Edina želja Šipada pa je bila, približati sodobno pohištvo slovenskim kupcem.

V razgovoru s predstavnikom ŠIPADA tov. Tanaskovićem smo izvedeli, da je to podjetje za izvoz rezanega lesa, lesnih polproizvodov, parketa, lesenitnih plošč, panel plošč in pohištva. Podjetje ustvari na leto 20 milijard dinarjev brutoprodukta. Po vsej Jugoslaviji, razen v Sloveniji ima Šipad vrsto prodajaln, v katerih

prodaja pohištvo, ki je primerno za sodobna stanovanja, je praktično in kar je glavno — poceni. Cene so pri tem podjetju najnižje, to pa zato, ker delajo tovarne, ki oskrbujejo Šipad (teh je preko 40) pohištvo serijsko.

Šipad hoče v Tržiču ustvariti center za prodajo pohištva za vso Gorenjsko. Pri tem je najbolj pomagal Šipadu Jože Mokorel, ki je pokazal velik interes za to razstavo.

Tovariš Žika Tanasković je že tri leta spremljal interes slovenskih kupcev in uvidel, da se Slovenci zanimajo za Šipadovo pohištvo, vendar do sedaj Šipad ni

naletel pri trgovskih podjetjih na razumevanje, da bi prodajala njegovo pohištvo.

Prav Tržičani so pokazali, da je zanimanje za moderno pohištvo zelo veliko, saj so že prvi dan razstave v eni uri prodali več kot 90 odstotkov razstavljenih predmetov.

Obisk na razstavi, ki je presegel pričakovanja, da slutiti, da bosta imela Šipad in Preskrba dovolj kupcev, ne samo iz Tržiča, ampak tudi iz drugih krajev Gorenjske.

Komercialni uspeh razstave: v treh dneh preko 80 naročnikov pohištva za vrednost 8 milijonov.

Praznovanje v gradbenem podjetju

V Gradbenem podjetju so pred nedavnim proslavili desetletnico delavskega samoupravljanja. V desetih letih je podjetje zelo napredovalo, viden in skokovit napredek pa se je pokazal v zadnjem letu, ko je podjetje prevzelo skoraj vsa gradbena dela v občini in jih tudi do rokov izvršilo. Letos bo podjetje presseglo obseg del, ki jih je planiralo, najmanj za 100 milijonov. K takemu uspehu je pripomogla nabava modernih strojev in pa povečanje delovne sile.

Dedek Mraz nas bo kmalu obiskal

Oh kako je dober ljubi Dedek Mraz.

Smrečico prinesel Dedek Mraz za nas.

Lučke modre, rdeče bliskajo se z vej.

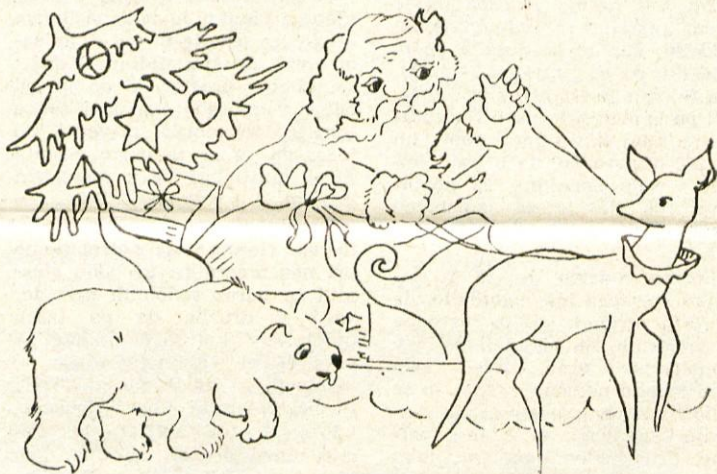
Dedek, nam lepo je kot nikoli prej.

Tudi v letošnjem decembru odmeva po prostorih Vrta priljubljena pesem naših malčkov. Igralnice spreminjajo svoje lice. Povsod se pripravljajo, da bodo otroci čutili prijetno vzdušje ob prihodu Dedka Mraza. Njihova radovednost se stopnjuje. Živijo v nestrpnem pričakovanju. Marsikdo se prijetno spominja lanskega praznika, mnogi pa bodo šele letos občutili radost, ko bodo stopili pred Dedka Mraza, odgovarjali na vprašanja in sprejeli iz njegovih rok darila. Strmeli bodo v pravljične podobe, s katerimi bodo okrašene igralnice in dolgo jim bo ostal v spominu ta dan.

Otroci imajo nešteto vprašanj. Komaj jim utegnemo na vsa odgovoriti. Zvedavo so njihove čiste in dobre oči uprte v nas. Ni nam treba dosti ugihati, kaj bi radi. Kaj kmalu se tudi oglasijo:

»Tovarišica, povejte nam, prosim, kaj o Dedku Mrazu!« »Seveda, otroci, seveda, pa pokramlajmo malo o njem!« Nenadoma vsi utihnejo. Zamaknejo se mehko in rahločutno. Postanejo dobri, kot to znajo biti le otroci, in poslušajo, poslušajo...

naj gredo v deželo, kjer prebivajo otroci in naj tam pri živilih poižejo, kakšni so ti otroci. Živali se podajo na pot in poižejo, kar jim je Dedek Mraz naročil. Povejo mu za vsakega otroka, kakšen je doma in v vrtcu, ali uboga starše in tova-

Daleč je dežela, kjer živi Dedek Mraz. Tam je veliko snega. Pod zasneženimi smrekami in jelkami med gozdnimi živalmi domuje Dedek. Nikoli ni sam. Povsod ga spremljajo zajčki dolgouščki, hitre srnice in veverice, godrnjavi medved, kosi in vrabčki in še veliko drugih živali. Ko posveti sonce med smrekami, zablešči tisoč kristalov v stoterih barvnih odtenkih. Svetli sončni prameni se nežno dotaknejo tal in se razlijejo po jasad. Takrat se vse živali zberejo okrog Dedka Mraza in ga poslušajo, ko jim pripoveduje v njihovem jeziku o otrocih iz daljnih dežel, o vas, otroci. Pravi jim, da vas bo obiskal in obdaril. Z zajčki in srnicami, hitrimi tekači, z vevericami skakalčki in z zvedavimi vrabčki se Dedek Mraz zmeni,

rišice, ali je priden na cesti in ali je dober pionir in ciciban. — Tedaj zbere Dedek Mraz vsa darila in se odpravi na pot v naše dežele. Kmalu bo prišel tudi k nam, v našo igralnico...

»Otroci, morda nas prav sedaj opazuje z drevja veverica. Saj smo jo že videli na drevesu poleg okna naše igralnice. Le pridni bodite in poslušajte svoje starše in tovarišice v vrtcu.«

Slišijo se globoki vzdihni malčkov. Ročice se jim sklenejo v krog, zavrtijo se in ubrano zapojejo:

Ringa, ringa raja, zima nam nagaja,

Dedek z nami pleše, da se zemlja tresi.

J. P.

Kri so dali

Od 21. novembra pa do konca tega leta je oddalo v Transfuzijski postaji na Golniku kri zopet veliko ljudi iz naše občine.

Stefan Klemenc, Runo, Marija Gorenje, občina, Jožefa Cerar, Gradbeno, Kati Meglič, Lepenka, Marija Zupan, BPT, Francka Mihelič, BPT, Cilka Štular, Lepenka, Anica Rožič, BPT, Marjan Jeraj, Fino pohištvo, Andrej Nunar, BPT, Jože Klemenc, Runo, Jože Košir, BPT, Stanislav Magister, BPT, Elizabeta Papler, Peko, Helena Valjavec, Peko, Vinko Meglič, Peko, Ivanka Meglič, Peko, Anton Zaplotnik, občina, Anica Meglič, Peko, Franc Zelič, Lepenka, Jože Kavčič, BPT, Franc Bertalančič, Lepenka, Jožefa Smerke, BPT, Antonija Kenda, BPT, Jože Špehar, Pilarna, Justina Alič, BPT, Terezija Rozman, gospodinja, Rajmond Zaplotnik, BPT, Štefanija Špehar, BPT, Marija Balkovec, BPT, Simona Mikič, BPT, Marija Zupančič, Fino pohištvo, Stane Koder, BPT, Slavko Strith,

BPT, Janez Hudolin, BPT, Jožefa Muzik, BPT, Jožefa Pjevčević, BPT, Viktorija Dobrin, BPT, Marija Meglič, BPT, Marija Srečnik, BPT, Franc Lupša, BPT, Neža Lupša, gospodinja, Marija Zupan, gospodinja, Alojz Bajd, servis T., Neža Zupan, gospodinja, Gašper Polajnar, kmet, Marija Kepic, gospodinja, Jožefa Jezernik, gospodinja, Andrej Štefančič, upokojenec, Ljuba Uzar, Peko, Marija Rozman, Peko, Vera Babič, Peko, Ivanka Hvalica, Peko, Jože Hladnik, Peko, Jožica Gros, Peko, Justina Dolžan, Lepenka, Franc Markelj, Lepenka, Anton Loštrek, Gozdni obrat Tržič, Ida Meglič, Gozdni obrat Tržič, Franc Jezernik, upokojenec, Zvone Peternelj, občina, Franc Rozman, upokojenec, Marija Ajdišek, Runo, Srečko Kranjc, PLM, Franc Papler, SAP, Ivan Ahačič, BPT, Frančiška Mežnar, BPT, Milan Leben, BPT, Janez Vogelink, BPT. POSNEMAJTE POŽRTVOVALNE KRVODAJALCE!

Komunalna banka - samostojna ustanova

Dosedanja podružnica Komunalne banke okraja Kranj se osamosvoji v samostojno Komunalno banko Tržič. — Banka bo opravljala vrsto zadev, ki spadajo v bančno službo. Zbirala bo prosta denarna sredstva, dajala kredite, opravljala določene posle v zvezi s plačilnim prometom s tujino, opravljala bo pla-

čilni promet v državi za svoje komitente, kupovala in prodajala bo vrednostne papirje ter posredovala nakup in prodajo tujih valut, hranila bo vrednostne papirje, izdajala garancijska pisma, prodajala taksne in davčne vrednotne, poleg tega bo Komunalna banka Tržič opravljala še vrsto drugih poslov.

V snegu in viharjih na Monte Rosi

Clani alpinističnega odseka Planinskega društva Tržič so letos poleti odšli v centralne Alpe in tam v osmih dneh preplezali šest štiritisočakov in se povzpeli na vrh enega tritisočaka. Bili so na Mont Blancu (4810 m), Dufouru (4638 m), Mt Mauditu (4465 m), Braithornu (4171 m), Mont Blanc du Tacul (4028 m), Dent du Geant (4010 m) in Picolo Cervino (4045 m).

Ko smo zjutraj pokukali iz spalnih vreč, so se samo še po vrhovih podile megle in ceste so bile še mokre od nočnega naliva. Čez dobro uro se nam je pokazal Matterhorn v vsej svoji lepoti in bil je na novo zasnežen. Iz Cercinije smo se z žičnico peljali na Furgen. To je ena največjih žičnic na svetu. Potem smo, vsak s štirideset kilogramov težkim nahrbtnikom, sestopili v zasneženem grebenu pod severovzhodno steno Matterhorna, kjer smo postavili taborišče v višini 3500 metrov. Dan se je že nagibal k večeru, zato smo se utaborili na ledeniški moreni.

Ob brnenju kuhalnika smo se pogovarjali o turi, ki nas je čakala naslednji dan. Kmalu smo zaspali, kajti v teh hribih je noč kratka. Vstali smo že ob polnoči. Mrzel veter je bril čez ledenik Furgen, ko smo odhajali iz taborišča. S svetilkami v rokah smo po triurnem preskakovanju razpok ledenika Unter Teodulk prišli na Gorne Gletscher. Čudno svetlo so blestele zvezde, zrak ni bil preveč mrzel, tako da je toplomer kazal komaj ničlo. — Torej z vremenom ni nekaj v redu. Pričelo se je daniti, dolina je ležala v megli in bele kupole so se prav počasi dvigovale navzgor. Grebeni so se bleščali in občudovali smo prelep gorski svet od grebena Nordent do Weissorna. Stopili smo dalje z namenom, da še ta dan dosežemo Deufor (4638 m).

Prispeli smo do kočice Monte Rosa, ki je bila brez gostov in smo si skuhalih zajtrk kar na verandi. Oskrbnik te postojanke nam je povedal, da so drugi odšli že pred sončnim svitom, to nas ni motilo in smo se po peščenem nasipu zapodili proti Monte Rosi. Ob prehodu na sneg se nam je udiralo do gležnjev, namesto deresa bi skoro potrebovali krpe. — Tempo smo zmanjšali. Matterhorn je zakrila gosta megla; veter pa je nosil sneg z grebenov. Dolina pod nami je bila zavita v temne oblake in tudi vrh Monte Rose je izginjal v megli. Z vsakim korakom je naraščala moč vetra. Pričelo je snežiti in snežišče se je zaradi strmine spremenilo v ledeno steno. 100 metrov pod samim vrhom sta se morala Naca in Lójze vrniti zaradi slabe opreme, z Nejšem pa sva nadaljevala pot proti vrhu. Po ostrem grebenu sva lovila ravnotežje, granitni bloki, čez katere sva plezala, pa so bili poledeneli. — Moj Leica je zaradi megle sameval v žepu vetrovke. Plezala sva v neznano in bila uprta v veter. Še kamin in stala sva na vrhu. Razgleda ta dan ne bi dočakala, zato sva vzela v roke specialko in se orientirala, kaj je še pred nama. Ugotovila sva, da je nedaleč proč vrh Zumste, na desni kočica Marahe-rita, pod nama sedlo Silbersattel. Na vrhu sva pojedla limono in nekaj sladkorja. Sestopila sva po

isti smeri. Sestopala sva hitro in pri 4000 metrih je pričela sodra. Pomislila sva na tovariša, ki sta bila že globoko v dolini. Sneg se nama je vdiral do kolen, kljub

temu pa sva bila vesela, saj sva doživela nekaj novega. Nad ledeniško moreno sta naju čakala tovariša v zavetju pod velikim bolyanom. Bila sta že v skrbeh, da naju ni odnesel veter z grebena. Odšli smo v dolino in se vrnili v kočico Monte Rose. Tudi vrhovi so tonili v mrak drug za drugim, ugašal je dan, enak vsem drugim, kot da se ni nič zgodilo.

Anton Kralj

(Valle d' Aosta)
IL M. CERVINO m. 4484
(dal versante Svizzero)

006-160

Premalo razpravljamo...

Volitve v delavske svete in upravne odbore so za vsako podjetje zelo važna in pomembna stvar. Delavci s polno zavestjo volijo v samoupravne organe najboljše ljudi, ki naj bi odločali o delu in gospodarjenju podjetja.

Deset let je že mimo, odkar so prvi delavski sveti začeli z delom, vendar se povsod še do danes niso znašli in našli prave oblike dela in sodelovanja z vodstvom podjetja. To je na vso srečo le ponekod, kajti druge imajo sveti le tisto vlogo, kakršno so jim ob ustanovitvi namenili.

KAKO BI BILO, ČE BI... Tako modrujejo nekateri delavci pri strojih, ko pa pridejo na zasedanje delavskega sveta ali upravnega odbora, pa »hrabro« molčijo. Potem se na sejah razvije razprava o prihodnosti podjetja, o rekonstrukciji, o nabavi novih strojev, o najetju kreditov in podobnem. Predstavniki delavcev molčijo, o vseh teh važnih stvareh pa razpravljajo le vodilni uslužbenci.

Po končani razpravi glasujejo o nečem, o čemer niso sami dovolj seznanjeni, o čemer niso hoteli ali niso upali spregovoriti na seji delavskega sveta. Po takem zasedanju upravičeno kritizirajo in grajajo, zakaj — če smo zastopniki delavcev, potem tudi spregovorimo, ne bojmo se vodilnih uslužbencev, saj nismo več v času, ko je naša obstojnost zavisela le od njih. Danes so tudi oni ljudje, ki morajo gospodariti z vso odgovornostjo pred delavci, ki so upravljalci vsega premoženja. Več razprav, in to temeljitih, in manj bo govora, da se moramo še vedno bati direktorjev. Pokažimo, da smo že sposobni enakovredne debate s strokovnjaki in da imamo tenak posluš za vse, kar bo odločalo o dohodku podjetja in delavcev samih.

V času velikih sprememb v našem gospodarstvu bodo imeli delavski sveti in upravni odbori še večjo odgovornost pred ostalimi delavci, saj bodo razpolagali s še večjimi sredstvi, ki pa jih bodo morali obrniti tako, da bodo dajala čimveč nam in skupnosti.

Smučarji so zborovali

Ob navzočnosti delegatov Smučarske zveze Slovenije, predstavnika občine in drugih organizacij so se po dveletnem presledku zbrali smučarji Tržiča na svojem občnem zboru. Udeležba je bila polnoštevna, razveseljivo je bilo videti, da med navzočimi prevladujejo mladi nadarjeni smučarji.

Na podana poročila se je razvila zelo pestra in plodna razprava. Smučarji so se največ zadrževali ob problemih žičnice na Zelenico. Pri tem so ugotovili, da bo žičnica speljana v dveh etapah in bo prva etapa končana predvidoma do naslednje sezone. Vsa dela se vrše v Bombažni predilnici in tkalnici, ki nudi vso pomoč pri izdelavi. Ob tej priložnosti so pohvalili inštruktorja te žičnice tovariša Kogejca. Vse delo v zvezi z žičnico in finančnim stanjem vodi poseben odbor oziroma uprava kluba.

Izvolili so nov upravni odbor, razen tega tudi tehnični odbor. Tehnični odbor je sestavljen iz samih starih rutiniranih tekmovalcev — veteranov, ki so prevzeli nalogo, da bodo vložili vse svoje moči in znanje za vzgojo mladih ljubiteljev belih poljan. Nadaljnja naloga tehničnega odbora je tudi priprava treningov pred sezono in v sezoni.

V novem upravnem odboru so večji del stari odborniki, ki vestno in dobro vodijo klub. Upajo pa, da bodo ob večji finančni pomoči občine in drugih ustanov še lažje in bolje vodili tržičke smučarje.

Po končanem občnem zboru so si navzoči ogledali poučne filme iz smučarske šole in raznih tekmovanj. **Riko Prešeren**

POGOJI SO — DENARJA NI!

V gradu v Jelendolu so dela pri štirinajstih stanovanjih pred koncem in se bodo stanovalci vselili lahko že v januarju. Tako bo bivši Bornov grad vsaj na eni polovici dobil lepšo zunanjo obliko. Druga stran gradu pa je še vedno taka, kot je bila. Tu so v kletnih prostorih gostinski prostori, nad njimi pa je sindikalna dvorana, v kateri imajo prebivalci Jelendola razne sestanke.

Ta dvorana ne ustreza potrebam, še manj pa gostinski prostori.

Za ureditev te strani gradu so že pripravili predračun in bi po približnih cenitvah znašal okrog šest milijonov dinarjev. O tem so bili že tudi razgovori na Občinskem ljudskem odboru, vendar se o ureditvi te strani gradu še niso dokončno odločili in bo morda moral grad dati prednost še vrsti drugih turističnih objektov.

Športni pregled 1960

Nedvomno bo prav, da tudi športniki ob koncu leta pregledamo rezultate, ki smo jih dosegli v letošnjem letu. Ugotoviti moramo dobre in slabe strani in v prihodnje napake skušati popraviti.

Začnimo kar pri smučarjih. - Februarsko državno prvenstvo v alpskih disciplinah v Kranjski gori je pokazalo, da so bili veterani tega športa še vedno v ospredju in Ludvik Dornik je osvojil naslov prvaka v slalomu. Tudi drugi naši predstavniki so dosegli dobre uspehe, ki so jim lahko spodbuda za prihodnost. In perspektive? Nekaj mladih fantov imamo, ki bi z vestnim in

vztrajnim delom lahko zamenjali slavna imena: Štefe, Lukanc, Križaj in Dornik.

Rokometiši so že drugič osvojili naslov prvaka Gorenjske, vendar na kvalifikacijskih tekmah za vstop v slovensko ligo niso uspeli. To ni neuspeh, saj upamo, da se jim bo prihodnje pomlad uresničila želja - igrati med najboljšimi slovenskimi moštvi.

Nekaj nesrečnih porazov je nogometiši pripravilo ob jesensko prvenstvo. Naši nogometiši

zaostajajo za prvakom za dve točki, vendar jih bodo v spomladanskem delu tekmovanja s požrtovalno igro lahko nadoknadili. Naj bi se nogometišem in njihovim zvestim navijačem uresničila želja, da bi v novi sezoni že lahko zaigrali v družbi najboljših slovenskih enajstoric.

Navajanj, ugotovitev, želja in pregledov je dovolj, vsem športnikom pa želimo v novem letu obilo uspehov in da bi povsod častno zastopali barve Tržiča.

Ivan Virmik

Strelstvo v Križah

V Križah je že dlje časa veliko zanimanje za strelski šport. To se je pokazalo zlasti na tekmovanjih, ki jih je priredil Partizan Križe. - Sedaj se bo vsem ljubiteljem tega športa želja uresničila, saj so strelci že imeli svoj ustanovni občni zbor in izvolili prvi upravni odbor, ki bo skrbel za razvoj strelstva v tej vasi. Pred strelci so velike naloge: društvo morajo registrirati, preskrbeti strelivo in primerne prostore za vadbo.

Z rednimi strelskimi vajami so že pričeli, imeli pa so tudi sestanke s pionirji kriške osnovne šole.

ČESTITKA ZA NOVO LETO

Tovariša Jože Primožič in Marko Obajdin, delavca pri Gradbenem podjetju, ki sta sedaj na orožnih vajah v Škofji Loki, želita novoizvoljenemu odboru SZDL Dolina - Jelendol, Gradbenemu podjetju in uredništvu Tržiškega vestnika še mnogo uspehov v letu 1961.

GOSTINSKO PODJETJE TRŽIČ

sprejme v službo takoj

1. čistilko

2. sobarico z znanjem nemščine
Plača po dogovoru; prošnje pošljite upravi Gostinskega podjetja.

PREKLIC

Izgubila sem osebno izkaznico, zato preklicujem njeno veljavnost.

Marija Meglič,
Kokovniška 5, Tržič

POIZVEDBA

Sredi oktobra sem izgubila temnordeč dežnik z železno palico brez kljuke, na poti od Visoč do Zegnanega studenca. - Najditelj naj ga odda proti nagradi na Visočah, št. 5.

POSREDOVANJE

Otroški voziček, športni, italijanske oblike, prodam. Naslov dobite v uredništvu Tržiškega vestnika.

Poceni prodam novo, moderno pohištvo iz sedmih kosov v politiranem orehovem furnirju za kombinirano sobo. Naslov dobite v Turističnem društvu.

ROŠTVA • SMRTI • POROKE

Rojeni: Iztok Tadi, Tržič; Nevenka Zepič, Tržič; Matija Radon, Tržič; Adi Ribnikar, Tržič; Milan Krpič, Pristava.

Poročeni: Stanko Jerala iz Podreče in Ana Jenkole iz Mavčič; Nikolaj Krapež iz Tržiča in Elza Novak iz Podljubelja; Anton Filipič iz Zabreznice in Jožefa Bodlaj iz Tržiča; Franc Primožič iz Tržiča in Vida Dovžan iz Doline; Viljem Lauseger in Marija Košir, oba iz Podljubelja; Vincenc Poljaner iz Grahovš in Ivana Ahačič iz Podljubelja; Vojtech Schneider iz Spodnjih

RAZPIS

KOMUNALNO PODJETJE - TRŽIČ - išče:

1. gradbenega tehnika ali delovodjo
2. skladiščnika

Nastop službe takoj! Plača po tarifnem pravilniku ali dogovoru. Za gradbenega tehnika ali delovodjo bo v enem letu na razpolago družinsko stanovanje. Prošnje z opisom prakse pošljite na naslov: Komunalno podjetje, Tužič, Trg svobode 5.

Dupelj in Stefanija Križnar iz Jelendola.

Umrli: Frančiška Dolžan iz Slapu, umrla v Dolini; Marija Koder iz Ljubljane, umrla v Tržiču; Ivana Hrovat iz Palovič; Franc Košnik iz Tržiča; Marjan Rovtar iz Hudega; Adi Ribnikar iz Tržiča; Lenart Klobčavar iz Tržiča; Marija Grašič, umrla v Tržiču; Frančiška Dobro iz Kovorja; Marija Peharc iz Loma, umrla na poti iz bolnišnice; Marijana Finžgar iz Tržiča; Jadranka Dolenc iz Tržiča, Jožef Bohinc iz Tržiča in Helena Ahačič iz Podljubelja.

Po končani rekonstrukciji vseh obratov stopa

tovarna
obutve

PEKO

v novo leto z obvezo, da bo prinašala na domači in tuji trg vedno zadnje modne novosti.

Tržič

Vsem poslovnim prijateljem, dobaviteljem in odjemalcem pošilja prav iskrene čestitke za srečno in uspešno novo leto 1961.

Kolektiv Tovarne obutve PEKO Tržič

Srečno in uspehov polno
novo leto 1961

želi cenjenim odjemalcem

Gorenjska oblačilnica

Kranj

s svojimi poslovalnicami

Regres za mesečne vozovnice

Z odlokom Izvršnega sveta LRS je republika uknila vse regrese dijakom za nabavo mesečnih vozovnic na avtobusih. - Tako je bilo mnogo dijakov iz Tržiča zelo prizadetih in zato je Občinski ljudski odbor sklenil, da bo še dajal regrese za nabavo mesečnih vozovnic. Regres ne bo

za vse enak, ampak bodo pri tem gledali na socialno stanje družine. Prošnje za regres bo obravnavala posebna komisija, ki bo tudi odločila, koliko regresa bo dijak dobil. Sredstva za regrese bodo šla iz občinskega proračuna.